

Det vil sige, at det er unge, der typisk er startet en kompetencegivende ungdomsuddannelse i 1999, og da var det altså den tidligere regering, som havde ansvaret for ungdomsuddannelserne.

Ser man til gengæld – og det synes jeg er det positive, og det håber jeg også selv fru Margrethe Vestager kan glæde sig over – på antallet af unge, der har påbegyndt en kompetencegivende ungdomsuddannelse, så vil man se, at der i 2004 faktisk er en stigning i antallet af unge, der vil gennemføre en kompetencegivende ungdomsuddannelse.

Jeg medgiver, at tal kan være taknemlige.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Måske skulle jeg blive heroppe, så falder jeg da ikke ned.

Ja, tal kan være taknemlige, men ikke så taknemlige, at vi kan fastholde ministeren på et svar på det meget enkle spørgsmål: En kommune har en produktionsskole og betaler 400.000 kr. i grundtilskud. Det vil sige, at den første elev faktisk koster 430.000 kr. Nabokommunen har ikke nogen produktionsskole og betaler ikke grundtilskud. Den første elev koster knap 30.000 kr. Hvorfor skal der være denne forskel? Kan vi få svar på det, inden vi vender tilbage til en diskussion om SR-regeringen. Jeg synes altid, det er velkomment at diskutere SR-regeringen, for det gør, at jeg længes endnu mere efter, at de tider igen skal oprinde, hvor vi får sådan en.

Men kan vi ikke godt diskutere det, som er lovforslagets indhold, og som ministeren ikke har svaret på endnu? Vi har været rigtig mange ordførere, jeg tror ministeren synes træls mange ordførere, på talerstolen. Hvorfor denne økonomiske forskelsbehandling? Alle partier har tilbudt at sætte sig ned og finde en anden ordening. Hvorfor vil ministeren ikke?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg tror måske, det skyldes, at der ikke findes nogen anden måde, hvorpå vi kan nå de mål, som jeg egentlig lytter mig til vi har et fælles ønske om. Så er der kun den her model.

Den model nåede fru Margrethe Vestager selv frem til i 1999, og den model er man også nået frem til i et analysearbejde, hvor KL, Finansministeriet og Undervisningsministeriet i fællesskab har sat sig ned for at finde en model, som

er bedre end den nuværende kollektive strafmodel.

Så jeg tror ganske enkelt, det er, fordi der ikke findes nogen anden model. Fru Margrethe Vestager er jo heller ikke selv kommet med et ændringsforslag, for så havde der jo selvfølgelig været afsæt for en måske mere givtig og brugbar diskussion om, hvad det så egentlig er, der kunne ændres, når vi ønsker at fastholde det, der er målet med lovforslaget her.

KL 13.55

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er sørgeligt, at konsekvensen af det her forslag bliver, at de mange unge, der ikke har andre muligheder for at få en ungdomsuddannelse, nu risikerer at få smækket endnu en dør i hovedet af regeringen.

Men jeg vil gerne spørge ministeren: Er ministeren enig i det, fru Margrethe Vestager lige har forklaret, at konsekvensen af det her forslag bliver, at de kommuner, man straffer, er dem, der har en produktionsskole, tager et ansvar, uddanner deres unge, mens de kommuner, der ikke bliver straffet, er dem, der ikke selv har en produktionsskole og sender deres elever over på naboens produktionsskole?

Hvis ministeren er enig i det, vil ministeren så erkende, at det kan have den konsekvens, at det for nogle kommuner bedre kan betale sig at lukke en produktionsskole og sende deres unge over på en anden produktionsskole, hvis der stadig væk er nogen tilbage i omegnen?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jamen så var den der igen: mistillid til og mistænkeliggørelse af kommunerne. Jeg har en helt anden opfattelse af, hvilke diskussioner, hvilke drøftelser man rent faktisk har ude i kommunerne, og jeg kunne se på hr. Arne Tofts kropssprog tidligere, at han i og for sig var helt enig i den opfattelse, at man søger som valgt kommunalpolitiker de bedste rammer og vilkår for de unge, som man har ansvaret for. Som fru Tina Nødergaard egentlig ganske rammende beskrev det i debatten i går, så handler det jo om, hvorvidt man som kommunalpolitiker måske kan forudse, at den pågældende unge i stedet for at komme på en produktionsskole efterfølgende kan stille sig op i kontanthjælpskøen. Der er jeg faktisk af den helt klare opfattelse, at valgte kommunalpolitikere lever op til deres ansvar og